

Eladi.—Encara insisteixes, després d'haver esmerçat tantes paraules? Per ventura, t'he mentit mai?

Octavi.—No, home, no; mira si et crec, que m'has convençut tant, que demà al matí m'arribaré al Sindicat, demanaré reglaments i fulles d'inscripció. Tens raó, per les pessetes que pagueu, no val la pena de no ésser assegurat; més jo, que, com saps, tinc nombrosa i petita mainada, i, qui sap, segons com vagin les coses del món, si jo em morís, el què fóra d'ells, els pobres fills meus que tant estimo...

Eladi.—Gràcies, amic, per tu i per als teus, que

m'hagis comprès; i tot per aquesta deixadesa que teniu molts companys de tirar a la cistella dels papers dolents fulles i revistes, que, com el BUTLLETÍ del Sindicat de Metges de Catalunya, tots l'hauríem de llegir sempre...

Amb això finia tan interessant conversa, quan reberen avis familiar d'anar a sopar amb l'amable família de l'Eladí, que va transcórrer ple d'alegria fins ja bastant tard, que els dos antics companys anaren a un teatre, tan satisfets i contents, com aquells venturosos temps de quan estudiaven a Santa Creu.

PER A LA CAIXA DE BENEFICENCIA

En altre lloc d'aquest número es publica una Secció d'Ofertes i Demandes, per mitjà de la qual poden publicar-se gratuïtament els anuncis que interessin als associats. Pràcticament, en el poc temps de creada aquesta Secció, alguns companys han trobat ocasions força avantatjoses. Preguem a tots aquells que obtinguin un benefici mercès a aquesta Secció, que recordin que la Caixa de Beneficència del Sindicat necessita que se l'enforteixi econòmicament per a poder auxiliar a vídues i òrfens desvalguts i que voluntàriament hi aportin els seus donatius, que ajudaran a eixugar moltes llàgrimes.